

The regeneration problems of the mixed stands of St. Dimitrios Forest in Pieria, Greece.

Tsitsoni Th., Zagaz Th.

Aristotle University of Thessaloniki, Department of Forestry and Natural Environment, Laboratory of Silviculture, 54006 Thessaloniki Greece

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα εργασία ασχολείται με τα προβλήματα τα οποία εμφανίζονται κατά τη φυσική αναγέννηση των μεικτών συστάδων οξιάς (*Fagus moesiaca*), ελάτης (*Abies borissi regis*), δρυός (*Quercus dalechampii*) και μαύρης πεύκης (*Pinus nigra*). Λήφθηκαν τρεις δοκιμαστικές επιφάνειες εμβαδού ενός στρέμματος, μία για κάθε κατηγορία συστάδων. Σε κάθε επιφάνεια αριθμήθηκαν όλα τα δένδρα, μετρήθηκαν η διάμετρος τους, το ύψος, το ύψος έναρξης της κόμης και κατατάχθηκαν σύμφωνα με το σύστημα I.U.F.R.O. Επίσης εκτιμήθηκε η γενικότερη κατάσταση ως προς τις συνθήκες φυσικής αναγέννησης. Από την ανάλυση των αποτελεσμάτων της έρευνας των προβλημάτων αναγέννησης προέκυψαν τα παρακάτω. *Μεικτές συστάδες οξιάς - ελάτης*. Πρόκειται για ανομήλικες, ακανόνιστες διώροφες συστάδες με πλούσια φυσική αναγέννηση κυρίως ελάτης. Η αναλογία οξιάς - ελάτης με κριτήριο την κυκλική επιφάνεια είναι 0,78 και 0,22 αντίστοιχα αν και τα άτομα της ελάτης είναι περισσότερα αλλά νεαρής ηλικίας. Η ελάτη υπερέχει ως προς την ποιότητα κορμού, ζωτικότητα και τάση εξέλιξης. Σ' αυτές τις συστάδες είναι φανερό ότι η ελάτη τείνει να κυριαρχήσει στις μελλοντικές συστάδες. *Μεικτές συστάδες δρυός - ελάτης*. Οι συστάδες αυτής της κατηγορίας απαντώνται σε φτωχότερους σταθμούς σε σχέση με την προηγούμενη κατηγορία. Πρόκειται για τριώροφες συστάδες οι οποίες προέκυψαν μετά την εισβολή της ελάτης στις υποβαθμισμένες συστάδες δρυός. Όλα τα άτομα δρυός είναι πρεμνοφυούς προέλευσης και γι' αυτό το λόγο ποσοστό μεγαλύτερο του 50% των κορμών είναι κακής ποιότητας. Η αναλογία δρυός - ελάτης με κριτήριο την κυκλική επιφάνεια είναι 0,57 και 0,43 αντίστοιχα. Η ελάτη καλύπτει με το χρόνο κάθε διαθέσιμη επιφάνεια με τη φυσική της αναγέννηση σε ομάδες και λόγχμες μεγάλης πυκνότητας. Η ελάτη εμφανίζει καλύτερη ζωτικότητα και τάση εξέλιξης σε όλους τους ορόφους. Πα' όλα αυτά η δρυς θα πρέπει να θεωρείται σαν το κύριο δασοπονικό είδος, ενώ η ελάτη σαν ένας ευπρόσδεκτος επισκέπτης του οποίου ο ρόλος θα πρέπει να αξιοποιηθεί. Έτσι μελλοντικός σκοπός μας θα πρέπει να είναι η διατήρηση της μείξης δρυός - ελάτης. *Μεικτές συστάδες μαύρης πεύκης - δρυός*. Οι συστάδες αυτές απαντώνται σε σχετικά φτωγά εδάφη δυτικών εκθέσεων στο ανώτερο όριο του *Quercetum montanum*. Πρόκειται για υποβαθμισμένες συστάδες δρυός στις οποίες η μαύρη πεύκη εισέβαλε από πολύ παλιά καλύπτοντας κυρίως διαβρωμένες επιφάνειες. Η μαύρη πεύκη επεκτείνεται καλύπτοντας κάθε διαθέσιμο χώρο και έχει ήδη κυριαρχήσει στην περιοχή ενώ η δρυς παίζει το ρόλο της δευτερεύουσας συστάδας. Η δομή τους είναι τριώροφη ακανόνιστη. Η αναλογία των ειδών με κριτήριο την κυκλική επιφάνεια είναι 0,79 μαύρη πεύκη και 0,21 δρυς. Η μαύρη πεύκη υπερέχει της δρυός σε ζωτικότητα, τάση εξέλιξης και ποιότητα κορμών σε όλους τους ορόφους. Πρόκειται καθαρά για τη διαδικασία της ενρητίωσης η οποία όπως βλέπουμε αποτελεί μια φυσική εξέλιξη.